

Staketets stolpar äntligen klara

Det var tredje gången gillt och nu lyckades det. Två gånger har stolpborren gått sönder men nu provade jag min nya borrhög som är kopplad till skogslastarens rotator. Den är litet svag men med litet tricks lyckades jag få hål som stolparna gick ned i. Jordmånen är sand så det var lätt men det fanns stenar i sanden och de krånglade en hel del.

Det gick ganska fort då man först fick ändan ur vagnen och satte igång. Nu var det dessutom tillräckligt mycket fukt i sanden så den inte rann ned i hålet. Tanken är att borren skall användas för att få hål i ytan på åkrarna där det ligger vatten som inte kommer ned till täckdikena. Ibland är det riktigt torrt under ytan fastän det står vatten på åkern. Borren fungerade bra i sand men det är ännu osäkert hur bra det går i lera.

Raden med stolpar blev nästan rak men man får väl kila dem så att åtminstone övre ändan är i linje. Det besvärligaste var stolpen invid den stora björken vid vägen. Där blev hålet inte så djupt så vi kanske måste stötta den stolpen litet extra.

Nu skall det bara sågas virke till staketet. Avståndet mellan stolparna är 270 cm och i senaste numret av Byggnadskultur så fanns måtten för ett typiskt staket med stående spjälor och där rekommenderades ett avstånd på 2,5-2,8 meter. Våra stolpar

är övergrova (Göran sågade dem från gamla telefonstolpar) men de håller säkert i vår tid – speciellt som de är impregnerade.